

TER OVERDENKING.... door O. Vossema

Wie dienen we, de Heere God of onszelf?

Wat is dienen? Zich beschikbaar stellen om een ander te helpen of bij te staan. Jozua zei: “Maar als het in uw ogen kwalijk is de Heere te dienen, kies voor u heden wie u zult dienen: of de goden die uw vaders, die aan de overzijde van de rivier woonden, gediend hebben of de goden van de Amorieten, van wie u het land bewoont. Maar wat mij en Mijn huis betreft, wij zullen de Heere dienen” (24:15).

Dat zijn heldere woorden en het maakt duidelijk hoe serieus Jozua hiermee omging. En ook later lezen we in de Bijbel over het dienen van de Heere God, b.v. in Lukas 1:75 waar we lezen over de lofzang van Zacharia: “... dat wij, verlost uit de hand van onze vijanden, Hem zouden dienen zonder vrees, in heiligheid en gerechtigheid voor Hem alle dagen van ons leven”. En ook in Galaten 5:13 wordt het treffend omschreven: “Want u bent tot vrijheid geroepen, broeders, alleen niet die vrijheid die aanleiding geeft aan het vlees; maar dien elkaar door de liefde”.

In één van de laatste brieven van Paulus lezen we: “... en dien met bereidwilligheid de Heere en niet de mensen” (Efe. 6:7). Dat zijn niet mis te verstane woorden en ‘alle aanneming waard’ want het is Gods Woord. En wij zitten geestelijk gesproken in een meer riante positie

als Jozua, want “God is het Die in u (ons) werkt zowel het willen en het werken, naar Zijn welbehagen” (Fil. 2:13). Maar zowel Jozua als wij hebben een ‘geweten van de Schepper meegekregen waarin Zijn goddelijke basisprincipes zijn vastgelegd, “... zodat de mens niet te verontschuldigen is” (Rom. 1:20). Daar kun je bijna niet onderuit, zou je zo denken, maar dat blijkt een vergissing in de praktijk. Wij mensen kunnen zelf kiezen of we de Heere zullen dienen of onszelf. Dat zie je gewoon om je heen in kerk en kring, in buurt en werk, in wereld en politiek.

Zonneklaar pik je de mensen eruit die uitsluitend op eigen gewin en kijk-mij-eens uit zijn. Toch mogen we die ander uitnemender achten dan onszelf en dat vind ik in de praktijk wel lastig. Medegelovigen die jou al jaren vermijden en mooi weer spelen tegen anderen. In dat

soort omstandigheden is het maar goed dat de Heere God ons aan alle kanten bij staat en ons maar niet maar wat laat aanmodderen.

Hij is ook in die medegelovige een goed werk begonnen en dat zal Hij voltooien tot op de dag van Jezus Christus (Fil. 1:6).

Dit zijn de feiten waarmee we in Gods Woord worden geconfronteerd en anders is het niet. Het is dus zaak om de Heere God niet voor de voeten te lopen in Zijn hulp en bijstand aan ons. Steeds de dag met Hem opstarten is een goed begin, dacht ik. Bijvoorbeeld met de

overbekende woorden uit Psalm 143, vers 8: “Doe mij in de morgen Uw goedertierenheid horen, want ik vertrouw op U: maak mij de weg bekend die ik te gaan heb, want tot U hef ik mijn ziel op”.

Je ziel, dus jezelf, opheffen tot Hem is noodzaak, begin daar iedere dag mee. Ofwel: “Zoek en bedenk de dingen die boven zijn en NIET die op de aarde zijn”.

Dan wordt onze aardse weg een stuk dragelijker, ook als het ontzettend tegenzit. Prijs de Heere voor Zijn hulp en bijstand onder alle omstandigheden.

